

[Socialministeren]

Det har også ligget klart i de forslag, der er gennemført, at de skulle ramme de svageste grupper mindst muligt. Når der så gøres status i dag, hvad er situationen så? Der er for det første gennemført en førtidspensionsreform, som hele folketinget har stemt for, og som træder i kraft den 1. januar næste år. Der er gennemført en betydelig udvidelse af barselorlovperioden. Der er gennemført en betydelig forbedring af fripladsgrænserne i daginstitutioner. Der er gennemført forbedrede forhold for de egentlig handicappede.

Det er, hvad der er gennemført ved siden af nogle besparelser, som først og fremmest er en karensdag, som rammer de mennesker, der er i arbejde, altså ikke dem, der virkelig er svage, men dem, der er i arbejde, og dernæst nogle ændringer i bistandsloven. Det er det sidste punkt, som hr. Agerschou og andre stadig væk søger at gøre til noget forkasteligt. Der er ikke grund til at blive ved at gentage de tal, som vi nu har haft fremme i debatten mange gange, men det er måske alligevel nødvendigt at sige, at når man har 4.380 kr. tilovers om måneden, efter at husleje, lys, gas og varme er betalt, når man ikke betaler skat og har gratis daginstitutioner, i dette tilfælde for en enlig forsørger med to børn, så er det ikke så dårlig en situation, og det er i hvert fald ikke et nyt fattigdomsbegreb, der hermed er indført.

Den debat, som hr. Agerschou står for, og som andre søger at følge op, er en debat, som er overspillet, og som ikke har nogen relation til den virkelighed, vi befinder os i.

(Kort bemærkning).

Agerschou (SF):

Hvis socialministeren havde hørt efter, hvad jeg sagde i mit indlæg, så ville han have hørt, at jeg ikke sagde noget om, at der i det finanslovsforslag, vi behandler i dag, var sociale besparelser på de områder, jeg har nævnt. Det sagde jeg ikke noget om. Det, jeg sagde, er, at det finanslovsforslag, vi behandler i dag, fortsætter de besparelser, man gennemførte ved finanslovsforslaget for 1983. Det er vistnok korrekt.

Jeg vil gerne bede socialministeren besvare følgende spørgsmål fra mig: er det ikke korrekt, at de grupper mennesker, jeg nu snakker om – og det er specielt de mennesker, der er ramt af varighedsbegrænsningen for

sygedagpenge, og de mennesker, der er ramt af varighedsbegrænsningen i bistandsloven – hører til de grupper af samfundet, der i forvejen havde mindst i forhold til andre grupper, og er det ikke rigtigt, at de grupper blev ramt langt, langt, langt mere end andre grupper i samfundet, f.eks. gruppen af folketingsmedlemmer?

Bjørn Westh (S):

Jeg ved ikke, om man må foreslå formanden, at der blev en læsepause, men hvis ikke, vil jeg gøre nogle få bemærkninger.

Til det, socialministeren sagde, vil jeg blot sige, at stort set alle de sociale forbedringer, socialministeren fremhævede, er jo nogle, regeringen er blevet tvunget til at gennemføre her i folketinget.

Jeg vil i øvrigt vende mig til landbrugsministeren og sige, at det jo i går lykkedes for regeringen efter to års forsøg at få gennemført, at landmændene selv skulle betale alle omkostninger på slagterierne, når dyrene skal slagtes. Landmændene er altså nu blevet pålagt at skulle betale 5-6 kr. pr. gris, de leverer. Det giver landbruget samlet nye udgifter i hvert fald på 150 mill. kr. Sidste år forsøgte regeringen også at pålægge landbruget det, i år lykkedes det. Jeg ved ikke, om man skal lykønske landbrugsministeren med det. Jeg ved i hvert fald, at landmændene er kede af det.

Landbrugsministeren har talt om, at det, regeringen har gennemført for landbruget, kan karakteriseres som en saltvandsindsprøjtning for dansk landbrug . . .

Formanden:

Der er stadig møde i salen.

Bjørn Westh (S):

Det kunne godt være, at landbrugsministeren skulle høre efter. Det kan jo være, at de AIM-tal, landbrugsministeren i øjeblikket er så optaget af, har at gøre med, at den saltvandsindsprøjtning, han mener dansk landbrug har fået, måske ikke helt står til samme bedømmelse hos landmændene, som den gør hos landbrugsministeren. Men jeg må indrømme, at også Landbrugsrådets præsident har sagt, at nu er der ikke behov for flere kriseordninger, krisen er forbi.